

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІТ

“BIBLOS” UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICAL MONTHLY SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00
Address: “BIBLOS” 41 E. 7-th St. NYC 3. Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

Ч. 5. (85)

ТРАВЕНЬ 1962

Р. VIII.

ВЕЛИКОМУ КАМЕНЯРЕВІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Semper Idem

Проти рожна перти,
Проти хвиль плисти,
Сміло аж до смерті
Хрест важкий нести,

Правда — проти сили,
Боем — проти зла,
Між народ похилій
Вольності слова,

З світчем науки
Проти брехні й тьми —
Гей, робучі руки,
Світлі уми!

Ще те не вродилось
Гостреє заливо,
Щоб ним правду й волю
Самодур зарізав!

Ще той не вродився
Жар, щоб в нім згоріло
Вічне діло духа,
Не лиш вутле тіло!

3 квітня, 1880.

Огляд книжок і рецензій

Д-р Дм. Бучинський:

'ЛІТОПИС' - ОЛЬГИ ВОЙЦЕНКО

"Пам'ять одного, чи двох поколінь коротка. Те, що було тому кілька десять років забувається; люди, події відходять у тінь, появляються нові покоління й вони вносять свій вклад в загальнє життя, щоб знову зробити місце новим наступникам".

Ольга Войценко, "Літопис..."

"ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ". Том перший. Піонерська доба: 1874-1918". Такий заголовок тяжкої праці Ольги Войценко, що з'явилася накладом і друком видавничої Спілки Тризуб у Вінниці, 1961. Книга видана на гарному папері, культура обкладинка мистця Мирона Левицького. Сторін VIII + 295 + 1 нестор., розмір 22,5 x 14,5.

Було б несправедливо, у відношенні до читача, коли б сказати, що ця об'ємна книга "читається від першої до останньої сторінки "одним душком", але було б ще більше несправедливе, сказати, що книга не є призначена для щоденного читача, бо вона таки спроможна заспокоїти допитливого читача й відкрити перед ним багато таких фактів, що він іх або давно забув, або цілком не знат. Так само, як ми сьогодні, з присмішкою, можна б сказати на віті з духовою гордістю читаємо ці короткі записи про життя, буття, працю і боротьбу виходців з нашої спільноти Батьківщини, з такою самою присмішкою, колись хотіс читатиме й про наш час. Не треба бути скрайним пессимістом і не вірити у своє власне майбутнє, затрачувати цілком довір'я до тих, що ми іх сьогодні гурдєємо й дбаємо про їх майбутнє - дітей наших. Хоч кожен є ковалем своєї долі, а все таки, коли ми добре ковали, то все маємо бодай невеличкі можливості керувати життям дітей своїх так, щоб бодай було кому читати наш власний літопис.

Наше життя в Канаді датується 1874 роком, а перша нотатка про його прояв на канадському континенті тільки під 1893 роком. Де шукати аж 20 років нашого розгубленого життя? Дещо можна знайти у всіх прецінних "пропам'ятних книгах", деякі уявлення про нього можна виробити собі, але все без точних дат, в "Синах Землі" Іллі Кирика, а більшість таки розгубилася і розгубилася навес. Розгубилося життя українки-українця на чужині. Розгубився наш початок, так як розгубився початок нашої славної історії і сьогодні залишилися самі суперечки, які нераз виглядають на дитячі забави.

"Літопис..." Ольги Войценко досить неповний, але ми подивляємо її працю і висловлюємо сумнів: чи хотіс мати "святу" терпливість краче й повніше його опрацювати. Це велика дослідницька праця, яке вже сьогодні вимагає любові до самої праці і до свого народу, а її з кожним роком менше, бо менше людей глибокої і непохитної віри.

Тільки під такою точкою зору треба дивитися на "Літопис..." Ольги Войценко. Й тільки з такого боку можна його оцінювати. Не, що хотіс потішас себе, що сьогодні кожен крок нашого життя записаний на сторінках нашої і чужої преси - дуже мала потіха, бо преса може зберегтися, а може навіть не зберегтися, розважаючи той факт, що сьогодні багато бібліотек-архівів не хочуть приймати на збереження преси, жаліючись на брак місця. Всі наші архіви, коли так йтиме дальше, як йде - можуть також одного дня опинитися на чужому смітнику, бо жертвених людей, не дивлячись на наше матеріальне збагачування - кожен рік менше.

Щоб рятувати наші літописні сторінки на чужині, вже сьогодні треба б, бодай у коротких хромологічних записах видавати їх окремими книгами кожного року так само, як зробила це працьовита Ольга Войценко. Вона, основно, використала тільки річники "Українського Голосу", а ми ще маємо нагоду використати все нашу пресу, хоч, коли б ішло про пресу, яку ми мали в перших п'яти роках в країнах західної Європи, то вже сумніваємося - чи комплети тієї преси хотіс має. А що буде за кілька десятків років, коли майже кожного року всі бібліотеки у світі, а також і наші - прочищуються від "хабаг", як називав кепотрібне колись мій покійний пров. Василь Коваль.

Ольга Войценко занотувала у своєму "Літописі..." багато важного й цікавого, але зі занотованого видно, що вона, не дивлячись на добру волю стояла перед непоборими труднощами, і труднощів досить багато. А не забуваймо: що чим дальше в ліс, тим більше дров.

Ми свідомі цього, що нас називають фантастами, оперуючи проти нас /мар на думці багато більше людей, що тривожаться цим самим питанням, Л.Б./ аргументами: немає людів, немає відповідних архівів, немає навіть відповідних при-

міцень. Іншими словами - нема нічого. Лоді треба відповісти собі на питання якого біса ми сидимо тут, на чужині? щоб тільки живати хліб насущний? Не неє з завдання політичної еміграції!

Такі чудацькі думки зроджувалися в нас, читаючи "Літопис українського життя в Канаді". Постійно нас переслідувала й переслідує думка: чому нам все сьогодні не мати закого "Літопису українського життя на чужині". Беззумовно, що незарно писати некою історію про себе самого, ще гірше починати історію нашого народу від себе, але що треба б зробити, то треба, що б нас у майбутньому не назвали лінівими й недбалими потомками.

"Літопис...", направду читається з присмітю: короткі записи, коли над ними трошки застановитися - відкривають нам цілі історичні картини: твердого життя, громадських клопотів, боротьби за українське обличчя на канадійській землі. Можна б сказати навіть, що літописний запис, то інше питання, інша сторінка нашого життя. Із цих коротеньких записок таки можна уявити собі наше життя бодай у головних зарисах і це найбільша вартість книги.

Треба дуже жаліти й широ тривожити, майбутністю другого тому "Літопису українського життя в Канаді", бо, коли він буде друкуватися так, як перший, повних п'ять років, то багато з нас не дожеться його бачити. Коли йде про мову, а навіть правопис, хоч авторка, законсервувала їх на сторінках свого "Літопису...", але нам здається, що це була все ж зміна праця. Йову треба зберігати, але правопис, на нашу думку - це все ж зміна річ, яка нічого не дас.

Хочеться також підкреслити ще одну прикмету "Літопису...": авторка по-мистецькому зробила свої записи, якби гляділа на минуле з платоміс'кою горбка. Безсумнівно, що "Літопис..." - це індивідуальний, цінний і не-пересічний твір Ольги Войценко. Вітаючи з його появою Авторку й видавництво висловлюємо шире побажання, щоб на другий том не довелось хлати цілими роками. -

Мадрид, березень 1962 Р.Б.

Д-р Д. Бучинський:

'ДОБРІ ДІДО'

Недавно, бо в 1961 році, в Націоналістичному видавництві в Европі, позначена Парижем - з'явилася дуже вартісна книга, може навіть незаступна для наших старших і молодших літературознавців, що називається "З ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ СПАДШИНИ" пера Миколи Глобенка. Книга має 246 + 10 сторін, розміром 18 x 13,5. Видана на добром папері, друкарня видавництва у Парижі.

Коли хтось цікавився нашою літературою, то напевно, що багато статей Миколи Глобенка не тільки читав у нашій еміграційно-европейській пресі, а навіть їх вирізував до літературної теки, щоб зберегти, як велику цінність. Зараз така журба відпала, бо згадане видавництво зібрало все порозкидане й видало окремою книгою чим не тільки широ виманувало Покійного Професора, а забезпечило його глибокій і всевартісні міркування на літературознавчі теми перед розгубленням, даючи, рівночасно читачеві повновартісну книгу. У книзі масно, на нашу думку, замало сказати 16 літературних наррисів, а 16 окремих студій прекрасного літературного знавця, вдумливого синтетика. Книга "З літературознавчої спадщини" Миколи Глобенка вказує нам тільки на один факт, що Покійний Професор був непересічним знавцем нашої літератури, що це, що ми все читали й це, що залишилося в його посмертній течці, що з'явилось друком в серії Записок НТШ, том 167 у 1958 році "Історико-літературні статті" Миколи Оглоблина-Глобенка; його місце було в університеті, а жахливо-жорстокі обставини життя змусили його роздрібнюватись на часописні й журнальні статті.

8 міркуваннями проф. Глобенка навіть не всі мусять погоджуватися, бо всі його міркування, як кожного з нас - це витвір нашого власного "я", це відбитка нашої власної духовності й нашого власного світосприйняття. Але навіть наші непогодження доказують про гостроту ума автора, про його справедливі трактування наших великих літературних постатей, до яких ми, дуже часто підходимо надто спрошені. Проф. Глобенко, дуже часто накресляє свої міркування кількома чертами, але вони дійсно продумані й підкреслють якраз це, що другі не доглянули, або бачили його в кривому дзеркалі. На це було багато різних причин, багато різних впливів, а найважніше поверховне знання однією чи другого письменника.

Шевченко, Гранко, Леся Українка - три стовпі нашої літератури, три світочі. Здавалося б, що їх життя і творчість вже досліджені з усіх сторін, що годі сказати щось нове. А прочитаймо собі про них у Глобенка, а переконаємося, що він вмів сказати про них щось нове й цікаве. Не говорить він багато, бо розмір статей на це не дозволяє, але його слово таке певне, таке авторитетне й переконуюче, що дійсно з присмішкою його читам і має надчим передумувати.

Яку велику правду говорить проф. Глобенко, пишучи: "Ті, кому судилося відновити Українську Державу ХХ століття, ідучи до джерел світової культури, мусять одночасно йти і до великих джерел української духовності, до великих пам'ятників рідної минувшини". Нам здається, що ми саме відорвалися від того нашого минулого, дивимося на нього тільки очима скептика, борасмося по різних шляхах шукання з таким наслідком, що нічого на них не знахолимо будущого, а рівночасно затрачаємо зв'язок із нашим світлим минулом. Минуле наше є сумне, але все ж не таке, щоб там не можна було міочого знайти, щоб не було на чому повчитися.

Читаймо "З літературознавчої спадщини" Миколи Глобенка, а самі перевірюємося, що він не тільки мав, а був спроможний сказати щось нове про І. Котляревського, Ганку Куліша, що сьогодні в нас чуть-чуть, що не зійшов на незначну постать; незвичайно глибоко розумів він безсмертного Шевченка, стверджуючи: "В духовності нашій, він визначив, чим мусить жити, з яких джерел має жити і куди прямувати Україна. Від нього йде трудний, але прямий шлях до 22 січня 1918 року, до героїчної боротьби наших днів, до майбутнього визволення, якого, нарадастро, не малював Шевченко без потоків крові, ногні, без страшного апокаліптичного амагу". Ця одна думка варта більше, як том неясного й туманного спекулятивного муркування, яке у нас, навіть сьогодні не так рідко й найгірше, що безкарно для писаки - трапляється.

Ше сьогодні більшим авторитетом в оцінці Шевченка, для дікого є москаль Тургенев, як авторитетний свій дослідник. У своїх нарисах автор кілька разів повертається до Шевченка і може раз сказати щось нове.

"Забутий" несправедливо Іван Нечуй-Левицький; може ніхто стільки нових міркувань не висловив про Хвильового, що їх маємо. у Глобенка, на що не звернули уваги наші пізніші полемісти. А жаль, бо можна було бути більше справедливими! Одна стаття присвячена Ю. Яновському, останній Оксані Лятуринській.

Яким, що "З літературознавчої спадщини" проф. Миколи Глобенка історії нашої літератури не можна навіть сказати, бо такого завдання у своїх статтях-студіях він навіть собі не ставив. Але можна й треба дуже жаліти, і ніколи цього не відкажуємо, що Покійний не мав можливості таку історію написати. Його писання вказують нам безсумнівно на факт, що така його історія була б нам пригодилася, бо на нашу літературу вмів від подивитися іншим зором - хівішим, веселішим і здоровішим, як гляділи й глядять всі на місце літературознавці. Чим не хочемо обезцінити преці других, не хочемо навіть сказати, що наші літературні дослідники до М. Глобенка були якими-небудь невдачниками. Не так! Всі мають свої заслуги й добре був би прислухився для нас Покійний своєю працею, як прислухився своїми вдумливими статтями. Жаліти можемо, а самого факту не змінити. Тому широ треба радіти з добого діла, що Націоналістичне Б-во в Європі спромоглося, не жалючи труду й коштів, видавши книгу проф. М. Глобенка. Трудно когось переконувати про вартість цього видання, але своє власне задоволення можна кожному висловити, тим більше, що на літературні теми, сьогодні в нас - вартісного - не багато появляється.

Мадрид, у березні 1962 Р.Б.

ШЕМАТИЗМ САСКАТУНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ СПАРХІЇ.

З приходу 10-річчя канонічної ерекції. Владив. о. В. Івашко.

Видали українські католицькі священики Саскачевану.

1951-1961. Друкується за дозволом Церковної Влади. Друкарня

Госу Спасителя, Аортко, Саск. Канада. Стор. 115 + /I/.

Перед тиулововою сторінкою той же текст в англійській мові. Портрет епископа Адрея Роборецького.

Перед нашою мандровкою за океан прегарні появлялися шематизми кожної діцезезі в Галичині. Ці шематизми ще й дотепер мають неабияку вартість і нераз заглядають до них ті що укладають епомини або пишуть дописі про життя та діяльність священиків або поодинціх громад.

Шематизм, який уложив о. Володимир Івашко заслуговує на особливу увагу. Це є перший взагалі шематизм Саскачеванської Спархії.

У цьому шематизмі знайдемо що зробили українські поселенці у ділянці будівництва, достовірно подано скільки с українців, які їх досягнення на полі релегійного і національного життя.

Автор виденням цього шематизму хоче захопити інші українські спархії піти його слідом, поліпшити слід для майбутнього покоління.

У шематизмі уміщено 26 фотографій церков. Деякі з них мають гарну, стилеву будову. Дуже цікаво що 27 місцевостей мають українське походження. Більшість назви тих місцевостей звідки прійшли перші поселенці. Знайдемо тут: Ярослав, Борщів, Бучач, Галич, Красне, Сокаль, Угринів, Куликів, Станисловець і другі.

Під кожним оглядом шематизм фахово й всестронно оброблений й заслужує на повне признання о. Володимиру Івашкові за його труд.

Л. Бачинський

Д-р Дм. Бучинський:

НАУКОВО-ПІСЬМЕННИЦЬКА СПАДШИНА М. ПЛЕВАКО

"Він кидається на всі боки, як зв'язкований звір. Пробує знайти вихід. Але навколо, як пустеля, як мертві кам'яни стіна. Лише масові умовленні арешти, узаконені владою убивства людей нагадують, що тут панує зло."

Із життя проф. Миколи Плевако

Але хто сьогодні, крім однієї чи двох часописних загадок, поважає, справедливіше і глибше згадав професора Миколу Плевако, безсумнівно великого вченого літературознавця, що дійсно до наших письменників підходить із серцем і розумом, підкресляючи кожного з них значення в нашому письменстві і нашому житті, наскільки на справедливу оцінку дозволяє йому часи в яких він жив, працював і передчасно помер.

Багату прислугу зробив брат Покійного Петро Плевако, видаючи власним коштом велику книгу в якій зібрав всі літературознавчі праці, чим, на нашу думку, поставив величавого пам'ятника на незнаній могилі брата, а рівночасно дав нам можливість близче приглянутися цій цікавій, допитливій і поважній постаті послинка нашого літературного життя. Книга об'ємиста, але справду читається з непослабленим інтересом від першої до останньої сторінки. Називається вона "СТАТТІ, РОЗВІЛКИ Й БІО-БІБЛІОГРАФІЧНІ МАТЕРІЯЛИЇ", пера Миколи А. Плевако. Появилася вона з видавничою маркою Української Вільної Академії Наук у США / треба розуміти ЗДА /, Серія: З нашого минулого, ч. 2. Позначена Нью-Йорк - Париж 1961, друкована в друкарні "Біблос" Мюнхен. Вибір, редакція текстів, бібліографія та примітки Г. О. Костюка. Книга дуже симпатично ілюстрована світлинами з родинного архіву родини Плеваків. Має 808 сторін, розмір 21 x 15 сант. Оправлена в синє полотно зі золотими тисками автора й назви твору на передній сторінці обкладинки й хребті. Видання гарме й презентативне. Книгу присміно взяти в руки й показати навіть чужинцеві.

Микола Плевако є автором незвичайно цінних розвідок про Григорія Квітку Основ'яненка, над яким він працював від молодих студентських часів, даючи у своїй праці дуже багато й нового в поглядах і оцінці мандрівного повістяря. Цікава дуже його праця "Шевченко в цифрах" у якій, в хронологічному порядкові подає конкретні дати з різчевими поясненнями про життя і творчість поета. Сьогодні - це може не була б велика штука, диспонуючи досить багатою Шевченківською літературою - таку канву виткати, а Плевако тоді її тікав, коли наше "Шевченкознавство" було ще в пелемках. Друга стаття, до сьогодні актуальна, із Шевченкознавства - це "Шевченко-ї критика". Стаття, яка довго не втріть ще актуальності - це "Економічний стан України, класова структура її суспільства й українське письменство в першій половині XIX століття".

Дальше йдуть короткі й довгі довідки про наших письменників, починаючи від Івана Котляревського й по Андрієві Паневу, кінчаючи походить із "Двестоматік української літератури", які склав проф. Плевако. Навіть ці довідки доказують нам, що Плевако не тільки цікавився глибоко нашою літературою, але також був її добрим знавцем, що в умовинах московсько-комуністичної окупації було не тільки непоплатне, але навіть небезпечне. За своє зображення в глибоке засікання нашою літературою, на яких добре пізнався окупант - проф. Миколі Плевако довелось заплатити життям.

Всі праці М.Плєвако забезпечені дуже багатомібіліографією, що також беззастережно доказує нам, що автор постійно тримав свою руку на хвильнику цілого нашого літературного життя, що не так легко зробити навіть у нормальних часах, бо це праця дуже складна й втомлива, а можна сказати навіть докучлива. Бібліографія ця, на нашу думку, найповніша, які нам сьогодні залишилася по розгромі нашого літературно-дослідницького життя на рідних землях.

Добра стаття Григорія Костюка "Микола Антонович Плевако. Життя і діяльність", симпатичний спомин сина Петра Плевако "з минулого нашої родини" і спогад Прот. Деміла Бурка "Микола Плевако", який в Покійному бачить "безмежну печаль, зоїк придавленої думі української інтелігенції. Печаль моторожна, що важким камнем гнітила серце, відбирала мову, зупиняла думки напівзорозі".

Бікінці книги добра бібліографія праць і про праці Миколи Плевако; коротеньке резюме в англійській і французькій мовах і післяслові видавця книги, брата нашого вченого літературознавця, Петра Плевако.

Книга належить до досить великих рідкостей, бо все таки вона має монографічний характер, а монографій наші письменники й вчені мають дуже мало.

"Статті, розвідки й біо-бібліографічні матеріали" Миколи А. Плевако належать таки вже до спеціалізованої літератури, якої навіть у нас обмаль. Була в фільма помилка надіятися, що нею зацікавиться читач маси. А все таки книга дійсно повинна бути під рукою всіх тих, що є сьогодні цікавляться нашим літературним життям, ії можна поручити вже нашим "країнознавчим" школам вищого ступня, без неї не повинна обйтися кожна більша бібліотека, призначена для публічного вжитку; багато з неї можуть скористати наші молоді викладачі української літератури й студенти. Ім'я Миколи Плевако, сьогодні, на Рідній Землі не лиж забуде, але й проклале окупантам тому появу монографічної зразці про нього на чужині треба дуже широко привітати.

Це літаку ~~жісна~~ поява, якою всі ми повинні навіть гордитися.

Нові Видання

23. Онацький, Свген, проф.: УКРАЇНСЬКА МАЛА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ Книжка IX. Літери НА-ОЛ. Накладом Адміністрації Університету в Аргентині. Буенос Айрес, 1962. ф. 28 см. (Ціна прим.-заштка \$2,-); стор. I077-I204.
24. Іщенко-Дремлюга: ПІСНЯ ПРО КІЇВ. На голос і гармонію. ('Говерля') . Нью-Йорк, 1962. Ст. 4, ф. 29 см, ціна 35 с.
25. Олексин, Брати: ФОТО УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ТАНЦІВ на 'піано-аккордеон, Альбом Ч. I. 50 пісень-танців, (Нью-Йорк, 1962), Ціна \$3,50 сторін 32. ф. 27 см.
26. - КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ на 1962 рік. Едмонтон, Альберта, Канада. Видавництво 'Українські Вісті'. Ст. I28, ф. 23 см, ілюстрований.
27. Дублянський, прот., А.: ТЕРПІНСТИМ НІЖКОМ. Життя Митрополита Никанора Абрамовича. До 20-ліття Архієпископського служіння (1942-1962). Лондон, 1962. Ст. 80. (З 6 ілюстрацій у книжці).
28. Киселевський, К.: ІВАН ЗЛІПІСЬКИЙ. Вінниця, 1962. ст. 48. УВАН, Канада.
29. Дорошенко, Володимир: ГОРЕ І РАДІСТЬ У ШЕВЧЕНКОВОМУ ЖИТТІ; бібліографічний нарис. (Вітебськ з календаря 'Провидіння', Філадельфія, 1962р, сторін 47+I неч).
30. Соловій, М., Мелетій, о. ЧСВВ: МИТРОПОЛІТ-ІСПОВІДНИК МОСИФ СЛІПІЙ. У 70 річчя життя (1892-1962). 'Слово доброго Пастиря' В-во ОО. Василіян у ЗДА. Рік XIII. Книжечка I20. Січень-Лютий, 1962. Ст. 64, ф. I6 см, (50с)
31. Загаченський, Сигін: ЛЬВІВСЬКА БРАТІЯ: повість пережитого. Видання Братства кол. воїків I УНІВІЗІЇ УНА. Торонто, Канада (1962), ст. 200.

ДОПОВНЕННЯ

За 1960: (гл. 'БІВЛОС, ч. 10/61п/

165. ЮВІЛЕЙНА КІПРА видана з нагоди 10-ї річчя ООЧСУ, I4 Відділ в Балтімор, Мд. 1950-1960. Балтімор, 1960. Видання ООЧСУ, I4 Відділ в Балтімор, Мд. Ст. 47+I неп. /Обочини Климентій Баб'як/. ф. 22 см /фотодруком/
166. Ковалевський, Михаїло: ПРИ ДІВРЕДАХ ГОРОДІЦІ. СПОМІШНІ ВРАЖЕННЯ, Рефлексії. Інсбрук, 1960. Накладом Марії Ковалевської, ст. 717+3нп

За 1961:

147. ДЕСИТИЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК У СІА. 1950-1960 рр Нью-Йорк, 1961. УВАН, ст. 32. ф. 23 см .
148. Любичецька, Ф., і О. Кузьмович: ПРАВИЛА ДОБРОЇ ПОВЕДІНКИ, зібрали ... Торонто, 1961. Накладом 'Пла', ст. 21, ф. 21 см, ціна 25с.
149. -ШЕВЧЕНКО. Річник 8-9. Нью-Йорк, 1961. /Накладом УВАН у СІА. Ст. 55+Інп
150. Ломанький, Михайло: ГОМІН ГУЦУЛЬСЬКОГО ДАВІДІШ. Мюнхен, 1961. 'Логос', ст. 322+2 непаг. ф. 21 см , ціна \$3.50
151. THE ANNALS OF THE UKRAINIAN ACADEMY of Arts and Sciences in the United States. Volume IX, 1961. Number 1-2(27-28). New York, 1961; 344 pp. f. 23 см

ЧИ ВИ ВИРІВНЯЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ?

ВІТРЕ БУЙНИЙ

Слова Т. Шевченка
Музика Б. Фільц

Для жіночого хору з фортепіано

Andante doloroso

The musical score consists of five staves of music. The top staff is for the piano, marked *mp*. The second staff is for Soprano (S.), marked *mp*, with lyrics: "Віт_ ре буй_ ний." The third staff is for Alto (A.), marked *f*, with lyrics: "буй_ ний,". The fourth staff is for Bass (B.), marked *p*, with lyrics: "Ти змо_рем го_ во_ риш, —". The fifth staff continues the Bass line with lyrics: "ти збу_ ди ю_ го, ти збу_ ди."

НЮ ЙОРК

'ГОВЕРЛЯ'
1962

ЗДА

mf

за – звол –

грай ти з ним,

спитай си – не

mf

m.s.

pp

Allegro

мо – ре Во – но зна – е, де мій ми – лий,

бо йо – го но – си – ло:

бо ио – го но – си – во – но ска – же

си — не мо_ ре,

си — не, де йо_ го по_ ді_ ло, ска_ же си_ не мо_ ре.

во_ но ска_ же. де йо_ го по_ ді_ ло. Може, ми_ ло_

ска_ же, роз_ бий си_ не мо_ ре;

— го вто_ пи_ ло — роз_ . бий си_ не мо_ ре;

Д-р Ол. Соколишин;
бібліотекар

БІБЛІОТЕЧНІ ВІСТИ

I. Стхенсон, Антоні, компайлер: 'Да Стхенсон' Класіфайд Сонг Діректорі композед бай Антоні енд Енн Стхенсон. Голівуд, Мюзік Індастрі Пресс, 1961, ст. 503.

Це бібліографія пісень-співанок англійських та різних переложені на англ. мову. На стор. 307-309 є подано теж багато українських пісень, переложених на англ. мову; народні, молядок, історичні, тощо. На жаль там не має анкет одного українського видавництва заподано. Мабуть це є та ж причина, що наші видавництва не посилają своїх видань до англ. книго-збирень.

Гол, Річард Валден, 1909 - 'Гайд ту фотокапід гісторікал матеріялс, ін ді Юнайтід Стейтс енд Кенеда. Ітака, Н.Й. 10ніверзіті Прес, 1961, ст. XXXIV+241, це є бібліографія історичних джерел всіх країн світу, але в ній, на жаль, не знайти нам ані слова про Україну.

Еміль Фельдала, італієць, видав другим накладом свою працю 'Італія та друга світова війна', 1960 р., 808 стор, де на стор. 395-399 описує про участь італійського війська по боці німців у війні з москвинаами. Там заподано мапку на Дніпрі з 1941 р.

ЖИДИ у УКРАЇНІ, під таким заголовком, гебрейською мовою, надруковано в 1962 році в Нью-Йорку книжку, перший том якої появився вже (а має бути всього 3 томи), що її видав Комітет збереження пам'яті жидів з України, у в-ві Мендель Ошерович й ін. Перший том містить матеріали про часи Української Козачої Держави із світлиною Гонти.. Через мовні труднощі годі порозумітися зі змісто всієї книги. Наші орієнталісти повинні б Конечно її зреферувати! (Там напевно є на кожному заголовку 'хайд буде проклятий!' -як є воно в книзі 'Ейбис ов Деспер'-Ганновера, яку жиди видали й де на кожній сторінці, майже, проклинається і Хмельницького і Гонту і Павлюка й других).

Інтернешнел Бібліографі ов Сошил енд Кульчурал Антлополоджі, вол.5. Париж, 1961, ЮНЕСКО, 442 ст. Заподає праці про Україну з ділянки народного мистецтва; вишивок; народніх пісень, етнографії, з археології палеоліту України, приказки; дерев'яної різьби, килимів, а теж під гаслом ГУЦУЛИ(УКРАЇНА)-подас про їх народне мистецтво й кераміку. Ця бібліографія охоплює праці, видані 1959 р.

Лев ТАРАСОВ, що тепер носить прізвище Генрі ТРОЯТ, вивів новий роман у франц. мові п.н. 'Дами з Сибіру', де описує 1825 рік та весь час пропагує московську 'культуру'. Так вони, москвичи, вміють пішватися, навіть змінювати свої прізвища, але московської суті не покидають, і московську пропаганду поширюють всіми засобами на кожному місці. Добра наука

Московське видавництво 'СІРІОС' у Сан-Франциско, Парижі та в Нью-Йорку видало спомини Петра Балакін-а в двох томах 1958 р., що називаються.. 'Фінал в Китаю' та представляють виникнення, розвиток та упадок більшії московської раси на Далекому Сході.

Макс Арнім є автором 'Інтернаціонале Шерсональ'. Бібліографі, виданої німець. мовою в Штутгарті 1952 в двох томах та доповнено томом Х-тім вид. 1961 р; це є друге видання праці з 1936 р, в якій використано є українську наукову літературу/містить праці проф. Кубійовича з НТШ.

Проф. Імітре Чижевський, помістив свою розвідку про німецького поета Шіллера, в збірнику промов, з приводу 200 роковин від дня народження Шіллера (1959р), виданні нім. мовою в Штутгарті 1961, на 483 сторінки. Однак автор, як українець мав обов'язок написати розвідку про Шіллера з точкою бачення українського, бо хіба ж московські вчені таких речей нам не напишути.. На жаль він знаний із своїх промосковських почувань.. він віддав москвинаам і 'Слово о Полку Ігореві'...

ПРОСИМО НАСКАДАТИ ІО ОПІСІ В БІЛБОСІ ВСІ СВОЇ ВИДАННЯ НОВІ І СТАРІ.

Юрій Лісовий

Про Український Комітет у Лондоні під час першої світової війни

Порядуючи останніми днями свій архів, автор цих рядків знайшов у ньому деяке число непов'язаних з собою записок. Ці записи пороблено ще десь чотиринаціль років тому назад і нині важко пригадати подробії, серед яких Іх поборено. На перший погляд це важні для нас речі і тому пробуємо оголосити Іх бодай у сирій формі в цій надії, що хтось з читача займеться їх пропіркою і повнішим розробленням.

Серед цих записок на першому місці треба поставити переклад Шевченкового »Заповіту«, який переслано вже до »УД«. Автором перекладу є Р. Seller, чи R. Seller, з руною й невідразу пороблених записок нам зараз годі відчитати, що є правильне. Прізвище автора перекладу легко проізвірити в журналі »New Age« за 1915 р. Тут подесмо обставини, які спонукали пана Селвера до написання перекладу. До цього називав його тодішній секретар »Українського Комітету« в Лондоні п. Юрій Рафалович. Тодішня адреса Рафаловича в »Українського Комітету« була: 22, Church Rd., Barnes, Surrey, England.

П. Селвер писав, що він отримав від Ю. Рафаловича українське видання Шевченкових творів, прочитав їх, як теж прочитав тодішній переклад »Заповіту« і інших творів пані Е. Л. Войнич і це спонукало його до зроблення власного перекладу, який він навів для порівняння.

Просимо читачів зважити що обставину, що ще в 1915 році англієць Селвер читав Шевченка по-українському, а для шевченкознавців мусить бути важне те, що він згадує декілька версій перекладів »Заповіту« пані Войнич.

Між іншим, переклад Шевченкових творів пані Войнич вийшов друком у 1911 році. На прохання проф. Леоніда Бачинського з Клівленду, ЗДА, автор цих рядків відшукав працю пані Войнич, з якої зроблено п'ять віднісів і ці відніси розподілено так: 1) проф. Л. Вачинський, Клівленд, ЗДА, 2) д-р Дмитро Бучинський, Мадрід, Єспанія, 3) проф. д-р Я. В. Рудницький, Вінніпег, Канада, 4) НТШ, Сарсель, Франція, 5) НТШ, Нью Йорк, ЗДА.

Наводимо виводи п. Селвера на англійські мови за журналом »New Age«, які надруковано в парі з перекладом »Заповіту«:

»Some weeks ago Mr. George Raffalovich was kind enough to suggest that I should translate some extracts from Shevchenko, as some English versions by Mrs. E. L. Voynich are already available. I was unwilling to trespass, when so many untrodden paths demand a pioneer. Mr. Raffalovich, however, sent me Shevchenko's works in Ukrainian, and I have compromised to the extent of translating one poem — the famous "Zapovit" (Legacy), written during illness in 1845.

The rendering by Mrs. Voynich errs by deviating to far from the form and content of the original. Why, for instance, she should distort the line that strikes the keynote of the whole poem "I wrazhoyu zlayu krovu" (and with the evil blood of foemen)

into "with blood for rain" I cannot understand. If Shevchenko is to downright, better leave him alone. Anyhow, here is my own version, in which such features, as rhythm, internal and imperfect rhymes (as at the end of the second stanza) follow the form of the original."

Дальше подаємо в англійській мові відозву до брітанських громадян вступати до »Українського Комітету«:

»The Ukraine (British) Committee, London 1914/15.

The members intend to study the Ukrainian question with an unbiased mind, to further knowledge of its problems, to inform one another through the Secretary of their historical, artistic and literary discoveries, to write or speak on the subject whenever possible, to bring the Ukrainian and the British nations into closer touch, to bring their influence as readers or subscribers to periodicals and bear upon editors, in order that they may be forced to recognize the value of the claims of the Ukraine, and the unconscious insult to 37,000,000 people contained in the appellation Little Russians and Miserables, or even Ruthenians, which in England and America alone they still persist in using.

No subscription or entrance fee is required; no public or private appeal is made for funds. Members who wish to contribute to the work of the Committee can do so by arranging with the Hon. Secretary for publication in the Ukraine at popular prices.

tion of literature concerning the The membership of the Ukraine Committee is drawn from every part of the British Empire. Non-British Ukrainian members are not accepted. This excludes the possibility of friction and ensures an absolute free hand for the members of the Committee. The Committee, however, will always welcome co-operation from the Ukraine. Although the membership is increasing rapidly, no names shall be published until a meeting has been called to consider both this question and that of extending the appeal for members to U.S.A. and to all parts of the English-speaking world."

З неї виходить, що Комітет швидко розвивався (membership is increasing rapidly), однаке, нам нічого не відомо про це, скільки членів цей Комітет начислив.

При вписі треба було підписати формуляр такого змісту:
I.....of..... wish to become a member of the Ukraine Committee.
(signature)

Долучуємо тут список важливішої українки з перелому років 1914-15. Кажемо »важливішої«, бо в тому часі всі часописи подавали звідомлення з боя на українських землях і просто не можна знайти часопису, де не було б якоїсь згадки про Україну.

Долучений список не зроблений автором цієї статті. Він є, за всіми даними, вибраний з якогось бібліографичного зіставлення, зладженого п. Ю. Рафаловичем. Є деякі дані, що автори у згаданому списку були членами »Українського Комітету«.

Справу існування »Українського Комітету« в часах 1-її світової війни варто й легко прослідити.

Це можуть зробити в першу міру лондонські українці з уваги на те, що в Лондоні в Бітанському Музей обов'язково переходять всі видання англійських часописів і журналів. Немає нічого простішого, як піти туди й переглянути річки. Даліше — варто, щоби хтось з близьких до поданої вище адреси, пішов на Черч Стріт і прозирив справу. Ми сподіємося, що будинок може це стояти і що в ньому може ще хтось проживати, що пам'ятка п. Рафаловича, а при деякому щасті в цюму дому можуть знаходитися на аттику, під складами чи в півниці якісь матеріальні залишки Ком'єту, як архіви тощо. Будинок варто б сфотографувати. Коли б дому вже ніч не було, то дані про нього можна б дістати в міському заряді, а дані про Комітет напевно є в поліції, або в Гоум офісі. Все те дуже легко провірити, бо англійці є зичливі й надзвичайно чесні люди. Вони ніколи ім'я не відмовлять.

Досліди над долею Комітету можуть показатися дуже успішними. Ми певні, що «чи мильше дров, т. з.н., коли хтось візьметься за переглядання англійських газет і журналів з воєнних часів, то йому попадуть все нові дані і все нові відсилачі для дальших заходів».

Варто б також провірити біографічні дані авторів статей про Україну. Деяко з них може ще бути живим і здоровим і тоді від таких людей можна би дістати цікаві подрібні.

На терені Англії є багато інтелігентних українців, які караються змучтися і стогнуть «за Україну» а для української справи не хочуть і хотіть за хліб потягнути. Варто би було, щоб такі патріоти взялися за прослідження українців, бодай наведено тут, і за прослідження долі «Українського Комітету» з 1-шою світовою війною. Це дуже важна для нас справа, дуже легка і вдачна до використання.

"Nationality and the War" author Arnold J. Toynbee, edited by Dent & Sons (pp. 522).

"The Ukraine", Bedwin Sands, enlarged reprint of an earlier edition. *"Russia and the Great War"*, author Gregor Aleksinsky, editor Fisher Unwin.

"The Future of the Ruthenians", by Bedwin Sands, printed in *"British Review"*, July, 1915.

"Life in Eastern Galicia", by W. F. Bailey, C.B., printed in *"Fortnightly Review"*, July 1915.

"The Fate of Eastern Galicia", by George Raffalovich, printed in *"New Age"*, on 17. 9. 1914.

"The Conquest of Galicia", by G. Raffalovich, printed in *"New Age"*, on 24. 9. 1914.

"The Darkest Russia Bogey", by G. Raffalovich, printed in *"New Age"*, on 8. 10. 1914.

"Eastern Galicia", by G. Raffalovich, printed in *"The Queen"*, on 24. 10. 1914, illustrated.

"The War a Russian Plot?", by G. Raffalovich, printed in *"Labour Leader"*, on 10. 12. 1914, and on 17. 12. 1914.

"The War in Galicia", by G. Raffalovich, printed in *"New Age"*, on 17. 12. 1914.

"The Ukraine and the Small Nations", by G. Raffalovich, printed in *"New Age"*, on 14. 1. 1915.

"The Uniat Church of Galicia", by G. Raffalovich, printed in *"The Universe"*, on 19. 12. 1915.

"The Cossacks", by Barnes Stevens, printed in *"Daily Despatch"*, on 14. 9. 1914.

"The Capture of Lemberg", by B. Stevni, printed in *"Daily Telegraph"*, on 18. 9. 1914.

"Two Nations in East Europe", by B. Stevni, pr. in *"Daily Chronicle"*, on 31. 8. 1914.

"Two Nations in East Europe", by B. Stevni, printed in *"The Times"*, on 30. 7. 1914.

"Russia and the Catholic Church", by Barnes Stevens, printed in *"Catholic Times"*, on 18. 12. 1914.

"The Darkest Russia Bogey", by Geoffrey Dennis, printed in *"New Age"*, on 1. 10. 1914.

"Teaching the Ruthenians", by "S.", printed in *"Canada"*, on 25. 7. 1914.

"Racial Problems", by George Trevelyan, printed in *"Daily Chronicle"*, on 13. 10. 1914.

"Winnipeg's Ukrainians", by Florence R. Livesay, printed in *"Canada"*, on 14. 11. 1914.

"The Burglar", by Vasil Stefanyk, transl. G. R. (Raffalovich), printed in *"New Age"*, on 10. 12. 1914.

"The Great Coming Settlement", by "A Pole", printed in *"Outlook"*, on 12. 12. 1914.

"The Literature of Ukraine", by Vasil Levitzky, printed in *"New Age"*, on 31. 12. 1914, translated by P. Selver.

"The Ironic Spirit in Russia", by Rosalind Travers Hyndman, printed in *"Justice"*, on 31. 12. 1914.

"Russia and Bukovina", by Rosalind Travers Hyndman, printed in *"Manchester Guardian"*, on 26. 2. 1915.

"The Carpathians", by Rosalind Travers Hyndman, printed in *"Manchester Guardian"*, on 3. 5. 1915.

"Lemberg", by Rosalind Travers Hyndman, printed on 15. 7. 1915, in *"Manchester Guardian"*.

"The Slav Question in Austria", by Raseur, in *"Varsity"*, on 27. 10. 1914.

"Galicia in 1914", by Raseur in *"The Varsity"*, on 19. 1. 1915.

26. 1. 1915., 9. 2. 1915., 16. 2. 1915., 23. 2. 1915., 2. 3. 1915., 9. 3. 1915.

27. 4. 1915., 11. 5. 1915., 18. 5. 1915., 25. 5. 1915., 1. 6. 1915., 8. 6. 1915.

"We Cannot be Silent", by Raseur, in *"Labour Leader"*, 28. 1. 1915.

"How Russia Treats her Refugees", by Raseur, *"Labour Leader"*, or 28. 1. 1915.

"Russia and Us", by Raseur, in *"Globe"*, on 17. 2. 1915.

"The Russians in Cernovitz", by Raseur, in *"Liverpool Post"*, on 16. 2. 1915.

"The Church in Galicia", by Raseur, in *"Catholic Herald"*, on 3. 3. 1915.

"Vicissitudes of Cernovitz", by Raseur, in *"Morning Post"*, on 3. 3. 1915.

"On the Battlefield of Galicia", by Raseur, in *"Manchester Guardian"*, on 9. 6. 1915.

"Russian Culture", by P. Selver, in *"New Age"*, on 21. 1. 1915.

"Partial Truth About the Slavs", by P. Selver, *"New Age"*, 28. 1. 1915.

"Classification of the Slavs", by P. Selver, *"New Age"*, 11. 3. 1915.

"Our Eastern Ally", by P. Selver, *"Christian World"*, 21. 1. 1915.

"Battle on the Oilfields", by P. Selver, *"Star"*, 21. 1. 1915.

"Notes from Russia", by P. Selver, *"Westminster Gazette"*, 13. 3. 1915

"The New Map", by H. J. Mackinder, MP, *"Glasgow Herald"*, 20. 1. 1915.

"Austria's Peace Terms", by H. J. Mackinder, MP, *"Sunday Chronicle"*, on 7. 2. 1915.

"Russia and the Ukraine", by Joseph King, MP. Three Questions in House of Commons, 8. 2. 1915.
 "Where Three Empires Meet", by M. H. Donohoe, in "Daily Chronicle", on 12. 2. 1915.
 "The Archbishop of Lemberg", Correspondence, "Universe", 29. 1. 1915., 5. 2. 1915.
 "The Uniat Church of Galicia", Correspondence, "Universe", on 26. 2. 1915., 5. 3. 1915.
 "The Battle Ground of Galicia", by Sergius, in "Sunday Times", on 14. 2. 1915.
 Nationalism et c.", by Le Vin, in "Justice", on 18. 2. 1915.
 "Archbishop of Lemberg", Question in the House of Commons by Mr. Ginnell, MP, 3. 3. 1915 and 10. 3. 15.
 "Nationality and the War", by H. N. Brailsford, in "Labour Leader", on 11. 3. 1915.
 "Galician Oilfields", by H. N. Brailsford, in "Financial Times", on 23. 3. 1915.
 "Zapovit", by T. H. Shevchenko, in "New Age", translated by P. Silver, 1. 4. 1915.
 "In the Russian Duma", (—), "Justice", 8. 4. 1915.
 "Galician Refugees", (—), "Morning Post", 13. 4. 1915.
 "Przemysl After the Fall", (—), "The Times", 16. 4. 1915.
 "The Transition of Lvov", by Harold Williams, in "Daily Chronicle", on 28. 4. 1915.
 "Through Galicia", by Harold Williams, in "Daily Chronicle", on 26. 5. 1915.

"POR PRZEGLĄD", by RASLUR, in "DAILY MAIL", on 4.3.1915.

"A Polish People", by Weyland Keen, "Spectator", on 8. 5. 1915.
 "Russians in Galicia", by C. Ua S., "Irish Volunteer", 26. 9. 1914.
 "The Present State of Galicia", by M. Phillips Price, in "Economist", on 17. 6. 1915.
 "Letter from Russia", by C. E. Bechofer, "New Age", 24. 6. 1915., 1. 7. 1915. (On Shevchenko's Grave).
 "Galicia Vanishing Church", by C. E. Bechofer, in "Literary Digest", on 5. 6. 1915.
 "Eastern Galicia", by C. E. Bechofer, in "Irish Times", 30. 6. 1915.
 "The Russians in Galicia", by Robert McCormack, in "The Times", on 28. 6. 1915.
 "About Lemberg", by H. Julian Fuller, in "Evening News", 22. 6. 15.
 "Notes on Galicia", by H. Julian Fuller, in "Nation", on 3. 7. 1915.
 "Russian Denial", by H. Julian Fuller, in "Globe", on 7. 7. 1915.
 "Austrian Regiments of Russians", by H. Julian Fuller, in "Globe", on 16. 7. 1915.
 "Life in Galician War Zone", by John Foster Fraser, in "Standard", on 17. 7. 1915.
 "La Revue Ukrainienne" — Lausanne.
 "L'Ukraine" — Lausanne.
 "The Historical Evolution of Ukrainian Problem", by Michaelo Hruševsky, Edition S.V.U., London, 1915. Translated from "La Revue Politique Internationale" by George Raffalovitch.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

Вже появилася 9-та книжка УКРАЇНСЬКОЇ МАЛОЇ ЕНЦІЛОПЕДІЇ, проф. С. Онацького. Книжка [—] коштуєть по \$2. — всі інші коштують по \$1.75. Десята книжка появиться в першій половині 1962 року. і коштуватиме в передплаті лише \$1.50.

Замовлення і гроши просимо слати на адресу видавництва VRev. Boris Arijczuk, Casilla de Correo Cent. 160, Buenos Aires, Argentina або В США VRev. Iwan Tkaczuk, 132E-7th St. New York 9, NY, USA
В Канаді Iwan Hayduk, 11904 - 127 St. Edmonton-Alte, Canada

„КНИЖКИ ПРАКТИЧНОГО ЗМІСТУ”

Шойно з'явилися з друку такі ТРИ книжки:

1. Д-р Ю. Ліна: **ЛІКИ ПІД НОГАМИ**. Про лікування рослинами з латинсько-українським і українсько-латинським словником рослин — \$2.00.
 2. М. Велигорський: **НАШІ ЛІЧНИЧІ РОСЛИНИ**. Практичний підручник для пізнатання, збирання лічничих рослин, з ілюстраціями, описами, народними назвами, календарем збирання і додатком про трійливі рослини — \$2.00.
 3. М. М. Велегай: **ДОМАШНІЙ ЛІКАР**, або як лічитись домашніми ліками без лікаря (як лікарі немас) — \$1.25.
Всі ТРИ КНИЖКИ разом — лише за \$5.00.
(Ці книжки можна купити виключно лише в ГОВЕРЛІ, ціни на них ніколи не будуть книжки).
- УВАГА!** Кожний, що закупить повищі книжки, переконався, що вони, хоч не великі, будуть під тим оглядом найкращими дорадником і помічником!
- Замовлення, враз із належністю, слітіть до:

“HOWERLA”

41 East 7th Street — NEW YORK 3, N. Y.

Tel.: GR 5-0193

ПЕРІОДИКИ

1. УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВНЕ СЛОВО, місячник УАПЦ у ЗДА, Со. Бавнд Брук Н. Джерзі, Рік XIII. Ч. 4. квітень 1962. Сторінок 28; річно \$4.-
 2. САМОСТІЙНА УКРАЇНА, журнал-місячник, орган ОДВУ, Рік ХУ., ч. 3 (березень 1962) Чікаго, Ілл., Річно \$4.-
 3. ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК, журнал Українського Лікарського Товариства Північної Америки. Чікаго, 1962, січень, , Рік IX., ч. I. Річно \$8.-
 4. КІЇВ, журнал літератури, науки, мистецтва, критики і суспільного життя. Філадельфія, 1962, Рік XIII, ч. І. (січень-лютий), передплата р. \$4.
 5. ІНФОРМАТИВНИЙ ЛИСТОК Об'єднання Американсько-Українських Ветеринарних Лікарів. Рік XII. Ч. 2-3, квітень-вересень 1961. Чікаго, 1961 .
 6. ВІСНИК, суспільно-політичний місячник, орган ООЧСУ. Рік XVI, ч. 3, березень, 1962 (Нью Йорк), ст. 32, передплата річно \$6.-
 7. ОВІД, місячник, (появляється неперіодично). Чікаго, 1961, ч. 7. Рік XII. сторін 32, передплата річно \$3.-
 8. НАШ СВІТ, місячник, журнал господарсько-кооперативної і громадської думки. Нью Йорк, видає 'Самопоміч'. Рік ІІІ (ХІІІ), ч. ІІІ (ІІІ) березень, 1962. Сторін 22.
 9. ВІЛЬНА УКРАЇНА, журнал української визвольної думки. Видає Українська Вільна Громада в Америці. Нью Йорк, 1961, збірник ч. 32. Річно \$4
 10. ПАРАФІЯЛНИЙ ВІСНИК Парадії УПЦ Св. Покрови в Детройті. Рік 2. Різ дво, 1962 р. Ст. 14 + обкладинка.
 11. УКРАЇНСЬКИЙ САМОСТІЙНИК. Місячник політики, культури і суспільного життя. Мюнхен, 1962, березень, рік видання ІІІ. ч. 55. ст. 48, п. р. \$4
 12. ВІЗВОЛЕНІШІ ШЛЯХ, суспільно-політичний і науково-літературний місячник. Видає Українська Видавнича Спілка, Лондон, березень, 1962. Р. IX (ХУ), Кн. 3/99 (173). Передплата річно \$8.-
 13. PROBLEMS of the Peoples of the USSR. Journal of the League for the Liberation of the Peoples of the USSR. Munich, No. 13, 1962. pp. 60 plus cov. Price sing. copy 50¢.
 14. A B N Correspondence. Monthly Bulletin of the Antibolshevik Bloc of Nations. Munich, 8, Zeppelinstrasse, 67, W. Germany, Vol. XIII, No. 2. March-April. Annually, \$4.-
 15. ПРОМПІТЬ. виходить раз у місяць. Видає Союз Українок Канади, редактор - гус ред-колегія. Редактор Наталія Когуська. Рік III. Ч. 4. Квітень , Вінніпег, Нам. Канада, передплата р. в Канаді \$3.50, у ЗДА \$4.-
 16. ВІРА І КУЛЬТУРА. Місячник української богословської думки й культури. Видає (Орган) Укр. Наукового Богословського Т-ва. Вінніпег, Манст. 32. Передплата річно \$4.-
 17. НОВИЙ ЛІТОПІС. Квартальник суспільного життя, науки й мистецтва. Рік видання ІІ. Ч. І(2), січень-березень, 1962. Ст. 80, п. річно \$3.-
 18. ХРИСТИАНСЬКИЙ ВІСНИК. Орган Українського Всеканадійського Об'єднання Св. християн-баптистів. Рік XX. березень -квітень, Вінніпег , 1962, ч. 3-4. Ст. 20. Передплата річно \$3.-
 19. ДІВІЇН, місячник, вид. Братство Св. Прокрови УАПЦ, Б. Айрес, Аргентіна, Рік XIII. ч. 2-3, лютий-березень, 1962. ****
- Ми подали лише ті періодики, що до нас поступляють шляхом виміни. Радо помістимо і інші, але прохаемо нам їх пересилати, щоб мали ми можливість їх час-до часу описувати та поміщувати в нашому журналі, бо такий перегляд потрібний і корисний для самих видавців.
